கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புப் பெருவிழாவுக்குப் பின்வரும் நான்காம் ஞாயிறு

4th Sunday after Easter

4. søndag efter påske

உயிர்ப்புக் காலம் | Easter

Primary Bible: Dansk – Den Hellige Bibel — Dansk – Den Hellige Bibel

Generated on 2026-11-03

பழைய ஏற்பாடு (Old Testament)

Psalm 124

Verse	Text
124:1	Sang til Festrejserne. Af David. Havde HERREN ej været med os — saa sige Israel —
124:2	havde HERREN ej været med os, da Mennesker rejste sig mod os,
124:3	saa havde de slugt os levende, da deres Vrede optændtes mod os;
124:4	saa havde Vandene overskyllet os, en Strøm var gaaet over vor Sjæl,
124:5	over vor Sjæl var de gaaet, de vilde Vande.
124:6	Lovet være HERREN, som ej gav os hen, deres Tænder til Rov!
124:7	Vor Sjæl slap fri som en Fugl af Fuglefængernes Snare, Snaren reves sønder, og vi slap fri.
124:8	Vor Hjælp er HERRENS Navn, Himlens og Jordens Skaber.

திருமுகம் (Epistle)

Acts 9:1-18

Verse	Text
9:1	Men Saulus, som endnu fnøs med Trusel og Mord imod Herrens Disciple, gik til Ypperstepræsten
9:2	og bad ham om Breve til Damaskus til Synagogerne, for at han, om han fandt nogle, Mænd eller Kvinder, som holdt sig til Vejen, kunde føre dem bundne til Jerusalem.
9:3	Men da han var undervejs og nærmede sig til Damaskus, omstraalede et Lys fra Himmelen ham pludseligt.
9:4	Og han faldt til Jorden og hørte en Røst, som sagde til ham: „Saul! Saul! hvorfor forfølger du mig?“
9:5	Og han sagde: „Hvem er du, Herre?“ Men han svarede: „Jeg er Jesus, som du forfølger.
9:6	Men staa op og gaa ind i Byen, og det skal siges dig, hvad du bør gøre.“
9:7	Men de Mænd, som rejste med ham, stode maalløse, da de vel hørte Røsten, men ikke saa nogen.
9:8	Og Saulus rejste sig op fra Jorden; men da han oplod sine Øjne, saa han intet. Men de ledte ham ved Haanden og førte ham ind i Damaskus.
9:9	Og han kunde i tre Dage ikke se, og han hverken spiste eller drak.
9:10	Men der var en Discipel i Damaskus, ved Navn Ananias, og Herren sagde til ham i et Syn: „Ananias!“ Og han sagde: „Se, her er jeg, Herre!“
9:11	Og Herren sagde til ham: „Staa op, gaa hen i den Gade, som kaldes den lige, og spørg i Judas's Hus efter en ved Navn Saulus fra Tarsus; thi se, han beder.
9:12	Og han har i et Syn set en Mand, ved Navn Ananias, komme ind og lægge Hænderne paa ham, for at han skulde blive seende.“
9:13	Men Ananias svarede: „Herre! jeg har hørt af mange om denne Mand, hvor meget ondt han har gjort dine hellige i Jerusalem.
9:14	Og her har han Fuldmagt fra Ypperstepræsterne til at binde alle dem, som paakalde dit Navn.“
9:15	Men Herren sagde til ham: „Gaa; thi denne er mig et udvalgt Redskab til at bære mit Navn frem baade for Hedninger og Konger og Israels Børn;
9:16	thi jeg vil vise ham, hvor meget han bør lide for mit Navns Skyld.“
9:17	Men Ananias gik hen og kom ind i Huset og lagde Hænderne paa ham og sagde: „Saul, Broder! Herren har sendt mig, den Jesus, der viste sig for dig paa Vejen, ad hvilken du kom, for at du skal blive seende igen og fyldes med den Helligaand.“
9:18	Og straks faldt der ligesom Skæl fra hans Øjne, og han blev seende, og han stod op og blev døbt.

திருமுகம் (Epistle)

2 Corinthians 5:14-21

Verse	Text
5:14	Thi Kristi Kærlighed tvinger os,
5:15	idet vi have sluttet saaledes: Een er død for alle, altsaa ere de alle døde; og han døde for alle, for at de levende ikke mere skulle leve for sig selv, men for ham, som er død og oprejst for dem.
5:16	Saaledes vide vi fra nu af ikke af nogen efter Kødet; om vi ogsaa have kendt Kristus efter Kødet, gøre vi det dog ikke mere nu.
5:17	Derfor, om nogen er i Kristus, da er han en ny Skabning; det gamle er forbigangent, se, det er blevet nyt!
5:18	Men alt dette er fra Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os Forligelsens Tjeneste,
5:19	efterdi det jo var Gud, som i Kristus forligte Verden med sig selv, idet han ikke tilregner dem deres Overtrædelser og har nedlagt Forligelsens Ord i os.
5:20	Vi ere altsaa Sendebud i Kristi Sted, som om Gud formaner ved os; vi bede i Kristi Sted: Bliver forligte med Gud!
5:21	Den, som ikke kendte Synd, har han gjort til Synd for os, for at vi skulle blive Guds Retfærdighed i ham.

நற்செய்தி (Gospel)

John 8:28-36

Verse	Text
8:28	Da sagde Jesus til dem: „Naar I faa ophøjet Menneskesønnen, da skulle I kende, at det er mig, og at jeg gør intet af mig selv; men som min Fader har lært mig, saaledes taler jeg.
8:29	Og han, som sendte mig, er med mig; han har ikke ladet mig alene, fordi jeg gør altid det, som er ham til Behag.“
8:30	Da han talte dette, troede mange paa ham.
8:31	Jesus sagde da til de Jøder, som vare komne til Tro paa ham: „Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelig mine Disciple,
8:32	og I skulle erkende Sandheden, og Sandheden skal frigøre eder.“
8:33	De svarede ham: „Vi ere Abrahams Sæd og have aldrig været nogens Trælle; hvorledes siger du da: I skulle vorde frie?“
8:34	Jesus svarede dem: „Sandelig, sandelig, siger jeg eder, hver den, som gør Synden, er Syndens Træl.
8:35	Men Trællen bliver ikke i Huset til evig Tid, Sønnen bliver der til evig Tid.
8:36	Dersom da Sønnen faar frigjort eder, skulle I være virkelig frie.